

Yoel Kitabı ve Laodikyalı Yedinci Gün Adventist Kilisesi - Sayı Yirmi Dört

Jeff Pippenger
2026-01-06

Yirmi Dört Numara

Son yazımızı, Eski Ahit'in ilk kitabı Yaratılış'ın on birinci bölümünden yirmi ikinci bölümüne kadar, Yeni Ahit'in ilk kitabı Matta'da ve hem Yeni Ahit'in hem de Kutsal Kitap'ın son kitabı olan Vahiy'de temsil edilen peygamberlik tanıklığının üç paralel çizgisine değinerek bitirmiştik. Yaratılış çizgisi Avram'la yapılan antlaşmayı, Matta çizgisi ise Hristiyan kilisesiyle yapılan antlaşmayı tanımlar; Petrus, modern ruhsal İsrail'in başlangıcının ve sonunun simgesi olarak yer alır. Her iki çizginin orta ayetleri Tanrı'nın mührünü belirtir; Avram için bu "sünnet"ti, Petrus içinse adının değişmesiydi. Vahiy'deki çizginin merkez ayeti on yedinci bölüm, on ikinci ayettir.

Ve gördüğün on boynuz, henüz krallık almamış olan on kraldır; ama canavarla birlikte bir saatliğine krallar olarak yetki alacaklar. Vahiy 17:12.

Yaratılış ve Matta, Tanrısallığın insanlıkla evliliğini; Vahiy ise Pazar yasasında canavar ile ejderhanın evliliğini tanımlar. Üçü de, bir sınıfın canavarın işaretini, diğerinin ise Tanrı'nın mührünü ortaya koyduğu Pazar yasasına işaret eder. On ikinci ayetteki canavar ve ejderhanın sahtesi, Yaratılış on birde Nimrod'un kulesinden söz edilmesinin omega karşılığıdır. Orada sahte antlaşma dini yargısına kavuştu ve Vahiy on yedide büyük Babil olan fahişe yargılanır. Nimrod, Vatikan'ın omegasına karşı alfadır ve bu nedenle papalık büyük Babil'dir; Nimrod'un Babil'inin alfasına karşı omegadır.

Bu üç ortadaki ayette dikkate değer olan, satırın her orta noktasında bulunan tanıklığın aslında üç ayetten oluşmasıdır.

Bu, benimle senin ve senden sonra soyun arasında uymanız gereken antlaşmadır: Aranızdaki her erkek çocuk sünnet edilecektir. Sünnet derinizin etini sünnet edeceksiniz; bu, benimle sizin aranızdaki antlaşmanın bir işareti olacaktır. Sekiz günlük olan her erkek çocuk, kuşaklarınız boyunca aranızda sünnet edilecektir; evde doğan da, senin soyundan olmayan herhangi bir yabancından para ile satın alınmış olan da. Yaratılış 17:10-12.

İsa ona cevap verip dedi ki: Ne mutlu sana, Yunus oğlu Simun! Çünkü bunu sana insan değil, göklerdeki Babam açıkladı. Ben de sana şunu söyleyeyim: Sen Petrus'sun ve bu kayanın üzerine kilisemi kuracağım; cehennemın kapıları ona karşı üstün gelemeyecek. Sana göklerin egemenliğinin anahtarlarını vereceğim; yeryüzünde bağlayacağın her şey göklerde bağlanmış olacak ve yeryüzünde çözeceğin her şey göklerde çözülmüş olacak. Matta 16:17-19.

Ve bir zamanlar var olan, şimdi olmayan canavarın kendisi sekizincidir; yediden biridir ve yıkıma gidecektir. Gördüğün on boynuz, henüz krallık almamış on kraldır; fakat canavarla birlikte bir saat için krallar olarak yetki alacaklar. Bunların düşüncesi birdir ve yetki ve güçlerini canavara verecekler. Vahiy 17:11-13.

Nimrod'un tuğla ve harcıyla simgelenen sahte antlaşmanın ve kule ile şehirle simgelenen kilise-devlet sahte düzeninin anlatısı, Nimrod'un hikâyesinin omega'sında yer alan canavarın suretinin sahte düzenini örnekler. Üç ayetin üç merkez noktasıyla üç çizgi; bunların hepsi yaşam antlaşmasına ve ölüm antlaşmasına tanıklık eder. Yüz kırk dört bin, yediden olanların gerçek sekizincisidir ve papalık bunun yalnızca sahtesidir. Nimrod'un sınıfı, evliliklerinde zihin birliğine sahiptir; bu, Mesih'in düşüncesinde birleşmiş olan yüz kırk dört bine sahte bir karşılıktır. "Vardı ve şimdi yok" olan sahte canavar, vardı, var ve gelecek olan Mesih'in bir sahtesidir. Sekizinci ayette, papalık tarafından temsil edilen sahtenin tam ifadesi dile getirilir.

Senin gördüğün canavar vardı, şimdi yok; ama dipsiz çukurdan yükselecek ve helake gidecek. Yeryüzünde yaşayanlar —adları dünyanın kuruluşundan beri yaşam kitabına yazılmamış olanlar— bir zamanlar var olan, şimdi olmayan ve yine de var olan canavarı gördüklerinde hayret edecekler. Vahiy 17:8.

İsa, vardı, var ve gelecek olandır; papalık ise, yediden olup sekizinci olan, "vardı, yoktur, ama yine de vardır" diye nitelendirilen canavardır. Ejderha ile canavarın evliliğinin simgelediği "bir saat", Pazar yasasından başlayan tarihi temsil eder; bu süreçte, Petrus ve Abram tarafından temsil edilen yüz bin kişi, tam da papalığın yükselişe geçtiği anda, bir sancak olarak göğe yükselir.

Yoel kitabını, Petrus'un Pentekost'ta verdiği Pentekost mesajını Yoel'in gerçekleşmesi olarak tanımladığı perspektiften ele almaya çalışıyoruz. Her biri on ikişer bölümden oluşan üç antlaşma çizgisinde, her çizginin ortasındaki üç ayet aynı tarihsel dönemi ele alır ve Petrus o tarihte İsa'yla birlikte Sezariye Filipi'de, yani Panium'da olarak temsil edilir; bu da dünyanın şimdi yaşamak üzere olduğu bir deneyimdir. Panium'da Petrus, Pentekost'taki Kutsal Ruh'un dökülüşünde aynı zamanda Kudüs'tedir. On ikişer bölümden oluşan üç çizgi, Tanrı'nın mührünün Mesih'in gelini üzerine ve canavarın işaretinin de Şeytan'ın gelini üzerine damgalandığı Panium ve Pentekost'ta birleşir. Yoel kitabı, Laodikya Yedinci Gün Adventist Kilisesi'nin kayıp oldukları gerçeğine uyandırdığı on bakire benzetmesindeki uyandırma çağrısını tanımlamaktadır.

Yoel Kitabı, dört kuşak bağlamında yer alır.

Pethuel oğlu Yoel'e gelen Rab'bin sözü.

Bunu işitin, ey ihtiyarlar; kulak verin, ey ülkenin bütün sakinleri.

Bu sizin günlerinizde mi oldu, yoksa babalarınızın günlerinde bile mi? Bunu çocuklarınıza anlatın; çocuklarınız da çocuklarına anlatsın, onların çocukları da başka bir nesle. Tüylü tırtılın bıraktığını çekirge yedi; çekirgenin bıraktığını ağaç kurdu yedi; ağaç kurdunun bıraktığını tırtıl yedi. Yoel 1:1-4.

"İhtiyarlar", yüz kırk dört binin mühürlenme zamanı boyunca Laodikyalı Yedinci Gün Adventist Kilisesi'nin önderleridir ve mühürleme, Kutsal Ruh'un dökülüşü sırasında gerçekleştirilir.

"İhtiyarlar" Hezekiel tarafından "kadim adamlar" olarak tasvir edilir.

Sonra bana dedi ki: İnsanoğlu, İsrail evinin ihtiyarlarının karanlıkta, her biri kendi tasvir odasında neler yaptığını gördün mü? Çünkü diyorlar ki: Rab bizi görmüyor; Rab yeryüzünü terk etti. Hezekiel 8:12.

İlham, Hezekiel'in dokuzuncu bölümündeki mühürlemenin, Vahiy'in yedinci bölümündeki mühürlemeyle aynı olduğunu açıkça ortaya koyar. Ayrıca, sekizinci bölümde giderek tırmanan dört iğrençlikteki "ihtiyarlar"ın yirmi beş sayısı ile temsil edildiği de açıktır. Tanrı'nın sürüsünün bekçileri olmaları gereken yirmi beş "ihtiyar", güneşe tapınan adamlardır. İlk yargılanacak olanlar onlardır. Yüz çevirdikleri tapınak bağlamında, on ikişer kişiden iki kâhin nöbetini ve başkâhini temsil ederler. Pazar yasası geldiğinde, güneşe tapınır ve canavarın işaretini kabul ederler; ejderhayla, canavarla ve sahte peygamberle aynı görüşte olduklarını beyan ederler. Bu yirmi beşin tipolojik karşılığı, Kora, Datan ve Aviram'ın isyanındaki iki yüz elli kişidir; Kora, Datan ve Aviram, tütsü sunan iki yüz elli adamın katıldığı üçlü birliği temsil eder. Dinden dönmenin üç elebaşı, yer yarılıp onları yuttuğunda öldü.

Musa dedi ki: Böylece Rab'bin beni bu işlerin hepsini yapmak üzere gönderdiğini bileceksiniz; çünkü bunları kendi isteğimle yapmadım. Eğer bu adamlar herkesinki gibi doğal bir ölümlerle ölürlerse ya da herkesin başına geldiği gibi bir belaya uğrarlarsa, o zaman Rab beni göndermemiştir. Ama Rab yeni bir şey yapar da yer ağzını açar, onları ve onlara ait olan her şeyi yutar ve onlar diri diri çukura inerlerse, o zaman bu adamların Rab'bi öfkeliendirdiklerini anlayacaksınız.

Ve o bu sözlerin hepsini söylemeyi bitirdiğinde, altlarındaki yer yarıldı; ve yer ağzını açtı, onları, evlerini, Korah'a ait olan bütün adamları ve bütün mallarını yuttu. Onlar ve onlara ait olan her şey diri diri çukura indi, ve yer üzerlerine kapandı; ve topluluğun arasından yok oldular.

Ve etraflarında bulunan bütün İsrail, onların çığlığını duyunca kaçtı; çünkü, "Yer bizi de yutmasın" dediler. Ve Rab'den bir ateş çıktı ve tütsü sunan iki yüz elli adamı yakıp yok etti. Sayılar 16:28-35.

1888'deki isyan, Korah, Dahan, Abiram ve tütsü sunan 250 adamın isyanıyla örneklenmişti. Bu 250 adam, Amerika Birleşik Devletleri, yani yeryüzü canavarı, ağzını açıp ejderha gibi konuştuğunda Pazar yasasına varan üçlü bir konfederasyonla ittifak kurmuştu. O noktada, geç yağmur ölçüsüzce dökülür; tıpkı tütsü sunan 250 adamın gökten inen ateşle yok edilmesi gibi. Bu 250 adam, Pazar yasasında geç yağmurun dökülüşü sırasında yok edilen sahte bir dinî sistemi temsil eder. Korah ve yandaşlarının altında yerin yarılması, Amerika Birleşik Devletleri'nin ağzını açıp ejderha gibi konuştuğunu işaret eden Vahiy on birdeki depremdir. Gökten 250 kişinin üzerine inen ateş, o sahte peygamberlerin öldürüldüğü Karmel Dağı'nda İlyas'ın ateşini simgeliyordu. Karmel Dağı'ndaki İlyas'ın ateşi Pazar yasasıyla örtüşür; bu yüzden 250 kişinin üzerine gelen ateş, geç yağmurun Pazar yasası ateşidir.

Sayılar kitabında Korah'ın isyanını ele alan bölüm, Yeşu ve Kalev'in sunduğu Vaat Edilen Ülke mesajına karşı girişilen isyanla peygamberlik açısından paralellik gösterir. Bu isyan, Kutsal Kitap'taki "isyan günü"nü temsil eder. Korah'ın isyanına ilişkin bölümde şöyle denir: "Bu adamların RAB'bi kışkırttığını anlayacaksınız."

Anlayanlar bilgelerdir; ve bilge olanların şunu anlaması gerekir: Korah'ın isyanının tarihi, Vaadedilmiş Topraklar'a ilişkin Joshua'nın mesajına karşı isyanla ilişkilendirilmelidir. O isyan

Kadeş'te gerçekleşti; hem Kadeş'teki o isyan hem de Korah'ın isyanı, Pazar yasası sırasında Yedinci Gün Adventizmi'nin isyanıdır. Korah ve buhur sunan 250 adam, Ezekeil 8'de güneşe eğilen 25 adamı simgeliyordu. Ezekeil 8'deki yaşlı adamlar, Tanrı'nın kilisesinin simgesi olan Yeruşalim'de işlenen, giderek artan dört iğrençliğin dördüncüsünü temsil eder.

İlk iğrençlik kıskançlık putudur; ikincisi gizli odalardır; üçüncüsü Tammuz için ağlamaktır; sonra da 25 adam güneşe secde eder. Sonra dokuzuncu bölüm, sekizinci bölümde temsil edilen iğrençliklerden dolayı iç çekip ağlayanları belirler. İç çekip ağlayanlar, doğudan yükselen melek tarafından mühürlenir. Bir melek bir habercidir ve bir mesajı temsil eder.

Doğudan gelen mühürleme mesajı, doğu rüzgarının mesajıdır; bu da İslam'ın mesajıdır. Yüz kırk dört bin mühürlendiğinde, yok edici melekler çalışmalarına başlar; tam da kehanetin dış çizgisinin "ulusal dinden dönmeyi ulusal yıkım izler" diye öğrettiği yerde. Korah ile temsil edilenler üzerine yargı icra edilmeden önce, isyancılar Kudüs'ün dışına çıkarılır. Kötüler Kudüs'ten uzaklaştırılır; çünkü Kudüs'ten kaçanlar doğrular değildir.

Bundan başka Ruh beni kaldırıp yüzü doğuya bakan Rab'bin evinin doğu kapısına götürdü. İşte, kapının girişinde yirmi beş adam vardı; aralarında halkın önderleri olan Azur oğlu Yaazanya ile Benaya oğlu Pelatya'yı gördüm.

Sonra bana dedi ki: İnsanoğlu, kötülük tasarlayan ve bu şehirde kötü öğüt veren adamlar bunlardır; şöyle derler: "Yakın değil; evler yapalım; bu şehir kazan, biz ise etiz."

Bunun için onlara karşı peygamberlik et, peygamberlik et, ey insanoğlu. Rab'bin Ruhu üzerime indi ve bana dedi: Konuş; Rab şöyle diyor;

Ey İsrail halkı, siz böyle dediniz; çünkü aklınıza gelen her şeyi, tek tek biliyorum. Bu kentte öldürdüklerinizin sayısını çoğalttınız ve sokaklarını öldürülenlerle doldurdunuz. Bu nedenle Rab Tanrı şöyle diyor: Onun ortasına bıraktığınız öldürülmüşleriniz, işte onlar ettir; bu kent de kazan; ama ben sizi onun ortasından çıkaracağım. Kılıçtan korktunuz; ben de üzerinize kılıç getireceğim, diyor Rab Tanrı. Sizi onun içinden çıkarıp yabancıların eline teslim edeceğim ve aranızda yargılarımı yerine getireceğim. Kılıçla düşeceksiniz; sizi İsrail'in sınırında yargılayacağım; ve benim Rab olduğumu bileceksiniz. Bu kent sizin kazanınız olmayacak, siz de onun ortasında et olmayacaksınız; ama sizi İsrail'in sınırında yargılayacağım. Ve benim Rab olduğumu bileceksiniz; çünkü kurallarına göre yürümediniz, hükümlerimi yerine getirmediniz; tersine çevrenizdeki ulusların törelerine göre davrandınız.

Ben peygamberlik ederken, Benaya oğlu Pelatya öldü. O zaman yüzüstü yere kapandım, yüksek sesle haykırdım ve dedim: Ah, Rab Tanrı! İsrail'in geriye kalanını bütünüyle yok mu edeceksin? Hezekiel 11:1-13.

Yeruşalim, buğdayın delicelerden ayrıldığı Pazar yasasında arındırılır. 25'le ya da Korah'ın 250'siyle temsil edilen adamlar, ölmek üzere dışarıya, Yeruşalim'in "sınırına" çıkarılır. 25, bir hafta boyunca hizmet eden kâhinlerin sayısıdır ve on katı olan 250 sayısı sembolize edildiğinde, on sayısı dünya çapını simgelediği için, dünya çapındaki kiliseyi temsil eder. Savaşan kilise, buğday ve delicelerden oluşan kilise olarak tanımlanır; muzaffer kilise ise yalnızca buğdaydan

oluşan kiliseyi temsil eder.

"Tanrı'nın yaşayan bir kilisesi yok mu? Onun bir kilisesi var; ama bu, mücadele eden kilisedir, muzaffer kilise değil. Kusurlu üyeler bulunduğu, buğday arasında yabancı otlar olduğuna üzülmüyoruz. İsa şöyle dedi: 'Göklerin Egemenliği, tarlasına iyi tohum eken bir adama benzer: ama insanlar uyurken, onun düşmanı geldi, buğdayın arasına yabancı ot ekti ve yoluna gitti.... Bunun üzerine ev sahibinin hizmetçileri gelip ona şöyle dediler: Efendim, tarlana iyi tohum ekmedin mi? O hâlde onda yabancı otlar nereden çıktı? O da onlara, Bunu bir düşman yaptı, dedi. Hizmetçiler ona, Öyleyse gidip onları toplayalım mı? dediler. Ama o, Hayır; çünkü yabancı otları toplarken, buğdayı da onlarla birlikte kökünden sökebilirsiniz, dedi. Hasada kadar ikisi de birlikte büyüsün; hasat zamanı geldiğinde biçenlere şöyle diyeceğim: Önce yabancı otları toplayın ve yakmak için demetler hâlinde bağlayın; buğdayı ise ambarıma toplayın.'"

Buğday ve yabancı otlar benzetmesinde, yabancı otların neden sökülmemesi gerektiğini görürüz; yoksa buğday da yabancı otlarla birlikte kökünden sökülebilirdi. İnsanın kanaati ve hükmü ağır yanılgılara düşerdi. Ama bir hata yapıp tek bir buğday filizinin bile kökünden sökülmesinden, Efendi şöyle der: 'İkisi de hasada kadar birlikte büyüsün;' o zaman melekler yabancı otları ayıklayıp toplayacak, bunlar da yok edilmeye ayrılacaktır. İleri hakikate inandığımız iddia eden kiliselerimizde, buğday arasındaki yabancı otlar gibi kusurlu ve yanılanlar bulunsa da, Tanrı çok sabırlı ve tahammüllüdür. Yanılanları azarlar ve uyarır, fakat onlara öğretmek istediği dersi öğrenmeleri uzun sürenleri yok etmez; buğdayın arasındaki yabancı otları söküp atmaz. Yabancı otlarla buğday hasada kadar birlikte büyüyecektir; buğday tam gelişip olgunluğa ulaştığında ise, olgunlukta sergilediği niteliği sayesinde yabancı otlardan bütünüyle ayırt edilecektir.

"Yeryüzündeki Mesih'in kilisesi kusurlu olacaktır, ama Tanrı kilisesini kusurluluğu nedeniyle yok etmez. Bilgiye uygun olmayan bir gayretle dolu olup kiliseyi arındırmak ve buğdayın arasındaki delice otlarını kökten söküp atmak isteyenler olmuştur ve olacaktır. Oysa Mesih, yanılanlarla ve kilisede dönüşmemiş olanlarla nasıl ilgilenileceği konusunda özel bir ışık vermiştir. Karakter bakımından kusurlu olduklarını düşündükleri kişileri dışlamak için kilise üyeleri tarafından fevri, ateşli, aceleci adımlar atılmamalıdır. Delice otları buğdayın arasında görünecektir; fakat Tanrı'nın belirlediği yol dışında onları ayıklamaya kalkışmak, onları kendi hallerine bırakmaktan daha çok zarar verir. Rab gerçekten dönüşmüş olanları kiliseye getirirken, Şeytan aynı zamanda dönüşmemiş kişileri de onun topluluğuna sokar. Mesih iyi tohumu ekerken, Şeytan deliceleri ekıyor. Kilise üyeleri üzerinde sürekli olarak iki karşıt etki iş görmektedir. Bu etkilerden biri kilisenin arınması için, diğeri ise Tanrı halkının bozulması için çalışır." Testimonies to Ministers, 45, 46.

Kötüler, yok edilmek üzere Yeruşalim'in dışına çıkarılır. Hasat zamanında, yani buğdayın olgunlaştığı dönemde uzaklaştırılırlar; çünkü buğday, o vakit Pentekost'ta dalgalandırılan iki somunun ilk ürün dalgalandırma sunusu olarak bir araya getirilir. Buğdayın ilk ürününün hasadı, Kutsal Kitap'taki peygamberlik sözlerinde özel bir konudur. Buğdayla delice otunun ayrılması tam da bu konuyu ele alır ve Mesih'in birçok benzetmesi bu çok önemli peygamberlik dönüm noktasını işaret eder.

“Yine, bu benzetmeler yargıdan sonra bir deneme süresinin olmayacağını öğretir. Müjdenin işi tamamlandığında, iyilerle kötüler arasındaki ayrılık derhal onu izler ve her bir sınıfın kaderi sonsuza dek belirlenmiş olur.” Christ’s Object Lessons, 123.

Buğday sunusu yüz kırk dört bindir ve üçüncü melek buğdayı yabancı otlardan ayırır.

Sonra üçüncü meleği gördüm. Bana eşlik eden melek dedi ki: “Sözü korkunçtur, görevi dehşetlidir. O, buğdayı deliceden seçip ayıracak ve buğdayı göksel ambar için mühürleyecek ya da bağlayacak melektir.” Bu konular aklın tümünü, dikkatin tamamını meşgul etmelidir. Merhametin son mesajını almakta olduğumuza inananların, her gün yeni yanılgılar kabul eden ya da benimseyenlerden ayrı durmasının gerekliliği bana yeniden gösterildi. Yanılgı ve karanlık içinde olanların toplantılarına ne gençlerin ne de yaşlıların katılmaması gerektiğini gördüm. Melek şöyle dedi: “Zihin yararsız şeyler üzerinde oyalanmayı bıraksın.” Manuscript Releases, cilt 5, 425.

Üçüncü melek buğdayı mühürler ve ayrıca buğdayı delicelerden ayırır. Üçüncü melek Pazar yasasını temsil eder; bu, Laodikya Yedinci Gün Adventist Kilisesi’nin liderliğini temsil eden 25 adamın Yeruşalim’in dışına çıkarılıp yargılandığı noktadır. O anda savaşılan kilise muzaffer kiliseye dönüşür.

Bu iş yakında sona erecek. Sadık olduklarını kanıtlamış savaşılan kilisenin üyeleri muzaffer kilise olacaklar. Geçmişimizi gözden geçirirken, bugün bulunduğumuz yere gelene dek attığımız her ilerleme adımını tek tek değerlendirerek, şunu söyleyebilirim: Tanrı’ya övgüler olsun! Tanrı’nın gerçekleştirdiklerini gördükçe, hayret ve Önder olarak Mesih’e duyduğum güvenle doluyorum. Gelecekte korkacak hiçbir şeyimiz yok; bunun tek istisnası, Rab’bin bizi nasıl yönlendirdiğini ve geçmişimizdeki öğretişini unutmamızdır. Genel Konferans Bülteni, 29 Ocak 1893.

Yabancı otların buğdaydan ayrılmasıyla ilgili peygamberlik konusu, Kutsal Kitap peygamberliğinin başlıca konularından biridir. Mesih’in tapınağı temizlemesi bu işin bir örneğidir; doruk noktası Pazar günü yasasında gerçekleşir, çünkü o zaman yargılanacak olanların ölmek üzere Yeruşalim’in sınırına götürüldüğünü görürüz.

“İsa açık hizmetine başladığında, Tapınağı kutsala saygısızca yapılan murdarlıktan temizledi. Hizmetinin son eylemleri arasında Tapınağın ikinci kez temizlenmesi de vardı. Böylece, dünyanın uyarılması için yapılan son işte, kiliselere iki ayrı çağrı yapılır. İkinci meleğin mesajı şöyledir: ‘Babil düştü, düştü; o büyük kent; çünkü bütün uluslara fuhşunun gazabının şarabından içirdi’ (Vahiy 14:8). Ve üçüncü meleğin mesajının yüksek haykırışında gökten bir ses işitilir ve şöyle der: ‘Ey halkım, onun günahlarına ortak olmamak ve onun belalarından almamak için ondan çıkın. Çünkü onun günahları göğe erişti ve Tanrı onun kötülüklerini hatırladı’ (Vahiy 18:4, 5).” Selected Messages, kitap 2, 118.

Buğday ve delicelerden oluşan kilise, delicelerin insan gücüyle değil, Pazar günü yasasını, ama aynı zamanda son yağmurun mesajını ve bunun büyüyerek büyük bir haykırışa dönüşmesini de temsil eden üçüncü melek tarafından ortadan kaldırıldığı Pazar günü yasası krizi gelinceye dek varlığını sürdürür. Deliceler de buğday gibi peygamberlik tanıklığının bir unsurudur. Tanrı’nın

takdiri Pazar günü yarasına kadar uzanır ve üçüncü melek tapınağı ikinci kez temizler. Tapınağı 22 Ekim 1844'te temizledi ve tapınağın ikinci kez temizlenmesi Pazar günü yarasıdır.

Pazar yarasına götüren tarihteki dışsal unsurlar, muzaffer kilisenin tanıklığının önemli bir unsurudur; aynı şekilde, deliceler, buğday ve iki sınıfın bağlanması da böyledir. Vahiy'in kapanış mesajları üç meleğin mesajlarıdır ve bunlar iki sınıfı ayırıp bağlar; fakat Bayan White'ın bu "kapanış mesajlarının" "hasadı olgunlaştırdığını" belirttiğini görmek önemlidir. Hasadı olgunlaştıran kapanış mesajı geç yağmurdur ve o, 250 adamı "yıkımın ateşleri için çırpı demetleri" gibi bağlayan ateştir.

"Yuhanna'ya, kilisenin deneyiminde derin ve son derece heyecan verici öneme sahip sahneler açıldı. O, Tanrı halkının konumunu, tehlikelerini, çatışmalarını ve nihai kurtuluşunu gördü. Yeryüzünün hasadını olgunlaştıracak son mesajları kayda geçirir; öyle ki bu hasat, ya göksel ambara konulacak demetler ya da yok edici ateşler için bağlanmış çalı çırpı demetleri olacaktır. Kendisine, özellikle son kilise için, çok büyük önem taşıyan konular vahyedildi; öyle ki yanlıştan gerçeğe dönecek olanlar, önlerinde bulunan tehlikeler ve çatışmalar konusunda eğitilsinler. Yeryüzünün başına gelecek olanlar hususunda hiç kimsenin karanlıkta kalmasına gerek yoktur." Büyük Mücadele, 341.

Onun tapınağı temizlemesi, Vaftizci Yahya'nın kendisinden sonra gelecek kişi olarak tanıttığı "Kir Fırçası Adamı"nın işiyle de tasvir edilir. Miller'in rüyasında çerçöpü süpürüp dışarı atan odur.

Rab, doğrularla kötüler arasındaki farkı yakında açığa çıkaracak; çünkü 'yabası elindedir; harman yerini bütünüyle temizleyecek, buğdayını ambarına toplayacak; ancak samanı sönmeyen ateşle yakacak.' Review and Herald, 8 Kasım 1892.

Bayan White, 1849'da Rab'bin halkının artakalanını toplamak için elini ikinci kez uzattığını belirttiğinde Yeşaya'ya atıfta bulunur; Yeşaya ile Bayan White, yüz kırk dört binin nihai toplanışını tanımlamaktadır. Toplanma süreci, "ilk hayal kırıklığı" olarak temsil edilen saçılma ve yeniden toplanmayı içerir; bu da bir bekleme zamanının sonunda gerçekleşen toplanmaya götürür. Yüz kırk dört binin mühürlenmesinin bu unsurlarının her biri, Kutsal Kitap peygamberliğinin belirli bir konusudur. Günahı sonuca ulaştırmak için Rab'bin bir araç olarak kullandığı dış tarih Daniel 11:11'de temsil edilir; nihai toplanış Yeşaya 11:11'de bulunur; bekleme zamanının sonu Vahiy 11:11'de yer alır ve Pazar yarasında buğday ile delice otlarının ayrılması Hezekiel 11:11'de yer alır:

Bu şehir sizin kazanınız olmayacak; siz de onun ortasındaki et olmayacaksınız; ama sizi İsrail'in sınırında yargılayacağım. Hezekiel 11:11.

Yoel'de, kutsal yerin bekçileri olmaları gereken kadim ihtiyarlar yeni şaraptan mahrum bırakılır. Gece Yarısı Çılgılığı'nın mesajı, Yoel'deki yeni şaraptır ve Pazar yarası sırasında inen ateş, Pentekost ateşiyle örneklendirilmiştir. O ateş, yeni şarap olan bir mesajı temsil eder; ama aynı zamanda tütsü sunan 250 adamı yok eden mesajdır. Laodikya tarzındaki Yedinci Gün Adventist kilisesi Pazar yarasında sona erer; çünkü ateş o zaman ölçüsüzce dökülür ve tütsü sunan 250 adamı yok eder; böylece onların ibadet sistemini de yok eder.

Yedinci Gün Adventist Kilisesi Pazar yasası karşısında sadık kalırsa, Amerika Birleşik Devletleri hükümetinin gücü ve kudreti onu kapatacaktır. Sadık olmazsa, sadece adını Birinci Gün Adventist Kilisesi ya da buna yakın başka bir benzeri olarak değiştirir. Doğru olsun olmasın, Yedinci Gün Adventist Kilisesi Pazar yasasının ötesine geçmez. Peygamberlik tanıklığı, Adventizmin 11 Eylül’de eski yolların mesajını reddettiğini belirtir ve o eski yollar Pazar yasasında kapalı kapıya götürür. Yirmi beş adam, Ezekeil’in pasajında “Azur’un oğlu Jaazaniah ve Benaya’nın oğlu Pelatiah, halkın önderleri” olarak temsil edildi.

Adları Tanrı’nın halkının özelliklerini dile getirir, fakat bu yalnızca bir iddiadan ibarettir. Jaazaniah “Tanrı işitir” anlamına gelir ve yardım etmek ve korumak anlamına gelen Azur’un oğludur. Bayan White, 25 adamın, “Azur’un temsil ettiği üzere koruyucular olacaklarını söyler. Oğlu Tanrı’yı “işittiğini” iddia eder, ama o, görseler de görmeyen, işitseler de işitmeyen sınıfa aittir. Pelatiah “Tanrı tarafından kurtarılmış” anlamına gelir; babası “Benaiah” ise “Tanrı inşa etti” anlamına gelir. Ezekeil uyarı mesajını bitirdiğinde Pelatiah öldü.

Bu şehir sizin kazanınız olmayacak, siz de onun ortasındaki et olmayacaksınız; fakat ben sizi İsrail’in sınırında yargılayacağım. Ve Benim Rab olduğumu bileceksiniz; çünkü benim kurallarına göre yürümediniz, hükümlerimi yerine getirmediniz; bunun yerine etrafınızdaki putperestlerin adetlerine göre davrandınız. Ben peygamberlik ederken, Benaiah’ın oğlu Pelatiah öldü. Bunun üzerine yüzüstü yere kapandım, yüksek sesle haykırdım ve dedim: Ah Rab Tanrı! İsrail’in geriye kalanını bütünüyle yok mu edeceksin? Ezekeil 11:11-13.

Pelatiah, Hezekiel’in gür haykırışı üzerine öldü. Vahiy 11’in gerçekleşmesi olarak, 18 Temmuz 2020’de buğday sokakta öldü. Buğday, Tanrı’nın Sözü’nün ilk yazarı olan Musa ve İlyas’tır; İlyas’ın geleceğine dair vaat, Eski Ahit’teki son ifadedir. Alfa ve Omega, Sodom ve Mısır’ın sokağında öldürülür, ancak Vahiy 11:11’de belirtildiği üzere 2024’te dirileceklerdir. Onlar ölü iken Sodom ve Mısır sevindi. Hezekiel, “Ah Rab Tanrı! İsrail’in artakalanına tamamen son mu vereceksin?” derken, Pelatiah’ın ölümünü artakalanın zamanına yerleştirir. Yeşaya’ya göre, artakalanın zamanında Sodom, Yedinci Gün Adventist Kilisesi’dir.

Ey gökler, dinleyin; ey yeryüzü, kulak ver: Çünkü Rab konuştu: Ben evlatlar besleyip büyüttüm, fakat onlar bana isyan ettiler. Öküz sahibini, eşek efendisinin yemliğini tanır; fakat İsrail tanımaz, halkım düşünmez.

Ah günahkâr ulus, suçla yüklü bir halk, kötülük yapanların soyu, yozlaştırıcı çocuklar: Rab’bi terk ettiler, İsrail’in Kutsalı’nı öfkeliendirdiler, geriye döndüler. Niçin yine dövülesiniz? Daha da çok isyan edeceksiniz; bütün baş hasta, bütün yürek baygın. Ayak tabanından başa kadar sizde sağlam bir yer yok; yalnız yaralar, bereler ve irinli yaralar; ne kapatılmış, ne sarılmış, ne de yağla yumuşatılmış. Ülkeniz viran, kentleriniz ateşle yakılmış; toprağınızı yabancılar gözünüzün önünde yiyip bitiriyor ve o viran, yabancıların yıktığı gibi. Siyon Kızı ise bağda bir kulübe gibi, salatalık tarlasında bir çardak gibi, kuşatılmış bir kent gibi kalmış.

Orduların Rabbi bize çok küçük bir artakalan bırakmasaydı, Sodom gibi, Gomora gibi olurduk. Rab’bin sözünü dinleyin, ey Sodom’un önderleri; Tanrımızın yasasına kulak verin, ey Gomora halkı. Yeşaya 1:2-10.

Kalanlar döneminde Musa ve İlyas Sodom ve Mısır'da öldürülür. Mısır yozlaşmış devlet yönetiminin, Sodom ise yozlaşmış kilise düzeninin simgesidir. Benaya oğlu Pelatya Pazar yasasında ölür; Yeşaya bunu Kutsal Kitap'taki isyan günü ile özdeşleştirir; bu ya 1863'tür ya da Pazar yasasıdır. Benaya oğlu Pelatya, gerçekte Tanrı'nın Sözü'nü işitenlerin sahte bir örneğini temsil eder. Kalanların zamanında, Musa ve İlyas ile temsil edilenler öldürülür ve sonra diriltir. O diriliş 2023 Temmuz'unda çölde bir sesle başladı. 2024'ten itibaren buğday ile ayrık otunun nihai ayrımı sürmektedir.

Pazar yasası yürürlüğe girdiğinde Yedinci Gün Adventist Kilisesi kayıp durumda olduklarını bilecek.

Bu kent sizin kazanınız olmayacak, siz de onun içindeki et olmayacaksınız; ama sizi İsrail'in sınırında yargılayacağım. Benim Rab olduğumu bileceksiniz; çünkü kurallarımın göre yürümediniz, hükümlerimi uygulamadınız; bunun yerine çevrenizdeki ulusların törelerine göre davrandınız. Ben peygamberlik ederken Benaya oğlu Pelatya öldü. Hezekiel 11:11-13.

Adı "Tanrı tarafından kurtarılmış" anlamına gelen Pelatiah'ın ölümü, bağlamda "ölüme teslim edilmiş" anlamına gelir; Daniel on birinci bölüm kırk birinci ayette on birinci saat işçilerinin kuzey kralının elinden kurtarıldıkları aynı noktada. Pelatiah, Pazar yasasında kuzey kralının eline teslim edilir. Benaiah'ın oğlu Pelatiah, "Tanrı'nın inşa ettiği şey" anlamına gelir. Tanrı'nın, Pazar yasasında muzaffer kilise olarak yüceltmek üzere bir kez daha bir tapınak inşa ettiği tam noktada, Pelatiah tarafından temsil edilenler ölüme teslim edilir; çünkü eski harap yerleri onarma işine katılmak yerine, kendileri için Tobiah'ın mezarını inşa ediyorlardı. Pelatiah, Yeşaya'nın "baştan ayağa" ifadesiyle betimlediği, bütünüyle günahla yüklü bir bedeni temsil eder. O beden, Yeşaya'nın "gitgide daha çok isyan ediyorsunuz" diyerek artan bir isyan olarak ifade ettiği, ilerleyici isyanın dört neslinin sonunda Laodikya Yedinci Gün Adventist Kilisesidir. 2024'te başlayan son sına sürecinde, buğday üç buçuk gün ölü kalır, sonra diriltir; o noktada Rab'bin Tanrı olduğunu bileceklerdir.

Bu nedenle peygamberlik et ve onlara de ki: Rab Tanrı şöyle diyor: İşte, ey halkım, mezarlarınızı açacağım, sizi mezarlarınızdan çıkaracağım ve sizi İsrail ülkesine getireceğim. Ey halkım, mezarlarınızı açtığım ve sizi mezarlarınızdan çıkardığım, benim Rab olduğumu bileceksiniz. Ruhumu içinize koyacağım ve yaşayacaksınız; sizi kendi toprağımıza yerleştireceğim. O zaman, bunu konuşup yerine getirenin ben Rab olduğumu bileceksiniz, diyor Rab. Hezekiel 37:12-14.

Pazar yasasında 25 ile temsil edilen sahte kâhinlik, o zaman Rab'bin Tanrı olduğunu bilecek. Buğday, 2024'te Rab'bin Tanrı olduğunu bilir ve yabancı otlar bu bilgiye Pazar yasasında, artık çok geç olduğunda uyanır. Bu dönem bir mezar ve dirilişle başlar ve bir mezar ve diriliş olmadan biter. Başlangıçta buğday, O Vahiy 11'deki dirilişi gerçekleştirdiğinde Tanrı'yı bilir; yabancı otlar ise aynı bölümdeki Pazar yasası depreminde bunu anlar. Bu iki işaret taşı arasında, son yağmurun sına süreci her iki sınıfı da hasat için olgunluğa ulaştırır.

Yoel'in mesajı bağınz egzistidir; ancak onun ortaya koyduğu ilk mesele, insanların eski günlerden yola çıkarak son günleri tanıyıp tanıyamayacaklarıdır. Yoel'deki "ihtiyarlar" bunu yapamadılar;

çünkü uyandırma çağrısı gece yarısı geldiğinde, kesilip Rabbin ağzından kusulup dışarı atıldılar—tam da yeryüzü canavarının konuşmak üzere ağzını açtığı yerde; orası aynı zamanda Balam'ın eşeğinin konuştuğu ve Vaftizci Yahya'nın babasının konuştuğu yerdir.

"Eski, kadim adamlar"a yönelik hüküm, şu soruya dayanmaktadır: bu, atalarınızın günlerinde olmuş mudur? Bölüm "Bunu iştin" diyerek başlar. Ardından iki tanık sunar: bunlardan biri dört kuşak insan, diğeri dört tür böcektir. Sonra Gece Yarısı Çılgılığı'nda uyanırlar, fakat Tanrı'nın seçilmiş antlaşma halkı olarak es geçildiklerini görürler. Onlar, şarapları olmadığı için değil, yanlış şaraba sahip oldukları için es geçilirler. On bakire benzetmesinde, Joel'in yeni şarabı yağ demektir.

Kurtuluşları, son yağmur mesajının "yeni şarabını" kabul edip etmediklerine bağlanmıştır. "İhtiyar ve çok yaşlı adamlar" da Yeşaya tarafından "Efrayim'in sarhoşları" olarak tasvir edilir ve Efrayim Vahiy 7'de mühürleneler arasında yer almaz. Onun yerine kardeşi Manaşşe geçer. Manaşşe'den daha kötü bir kral bulmak zordur, ama o Efrayim'in sarhoşlarının yerini alır.

Kendi ruhsal gerilemeleri karşısında kederlenmeyen ve başkalarının günahları için yas tutmayan sınıf, Tanrı'nın mührü olmadan bırakılacaktır. Rab, elçilerini, ellerinde öldürme silahları olan adamları görevlendirir: "Şehirde onun ardından gidin ve vurun; gözünüz esirgemesin, merhamet etmeyin; yaşlısını gencini, kızları, küçük çocukları ve kadınları tamamen öldürün; ama üzerinde işaret olan herhangi bir adamın yanına yaklaşmayın; ve tapınağımdan başlayın. Sonra evin önünde bulunan ihtiyarlardan başladılar."

Burada görüyoruz ki kilise—Rab'bin mabedi—Tanrı'nın gazabının darbesini ilk hisseden oldu. İhtiyarlar—Tanrı'nın büyük ışık verdiği ve halkın manevi çıkarlarının bekçileri olarak durmuş olanlar—emanete ihanet etmişlerdi. Eski günlerde olduğu gibi mucizeleri ve Tanrı'nın gücünün belirgin tezahürlerini aramamıza gerek olmadığını savunan bir tutum benimsemişlerdi. Zaman değişti. Bu sözler onların imansızlığını güçlendirdi ve şöyle dediler: Rab ne iyilik yapacak ne de kötülük. O, halkını yargıyla ziyaret etmeyecek kadar merhametlidir. Böylece, Tanrı'nın halkına suçlarını ve Yakup'un evine günahlarını göstermek için artık bir daha seslerini boru gibi yükseltmeyecek olan bu adamların haykırışı şu olur: "Esenlik ve güvenlik." Havlamayan dilsiz köpekler olan bunlar, gücendirilmiş Tanrı'nın adil intikamını hissedenlerdir. Erkekler, genç kızlar ve küçük çocuklar hep birlikte helak olurlar.

Sadık olanların inleyip ağladıkları iğrençlikler, insanın sınırlı gözlerinin ayırt edebildiğiyle sınırlıydı; oysa en kötü günahlar, yani saf ve kutsal Tanrı'nın kıskançlığını kıskırtanlar, açığa çıkmamıştı. Yüreklere araştıran Yüce Olan, kötülük yapanların gizlice işlediği her günahı bilir. Bu kişiler aldatmacaları içinde kendilerini güvende hissetmeye başlar ve O'nun çok sabırlı oluşu yüzünden Rab'bin görmediğini söyler, sonra da sanki O yeryüzünü terk etmiş gibi davranırlar. Ama O, ikiyüzlülüklerini açığa çıkaracak ve büyük bir özenle sakladıkları o günahları başkalarının önünde gözler önüne serecektir.

Rütbe, vakar ya da dünyevi bilgelikte hiçbir üstünlük; kutsal bir görevde bulunmanın sağladığı hiçbir mevki, insan kendi aldatıcı yüreğine bırakıldığında onu ilkelerinden vazgeçmekten alıkoyamaz. Değerli ve doğru sayılmış olanlar, dinden dönmede başı çeker; kayıtsızlıkta ve Tanrı'nın lütuflarını kötüye kullanmada örnek teşkil ederler. Onların kötü gidişine artık tahammül etmeyecek ve gazabında onlara merhametsizce muamele edecektir.

"Rab, büyük bir ışıkla kutsanmış ve başkalarına hizmet ederken sözün gücünü hissetmiş olanlardan varlığını isteksizce geri çeker. Onlar bir zamanlar O'nun sadık hizmetkârlarıydı, O'nun varlığı ve rehberliğiyle lütuf bulmuşlardı; fakat O'ndan uzaklaştılar ve başkalarını hataya sürüklediler; bu yüzden ilahî hoşnutsuzluğa uğradılar." Tanıklıklar, cilt 5, 211, 212.

Yoel, "yaşlılar"ı tanımladığında Laodikya Yedinci Gün Adventist Kilisesi'nin liderliğine konuşmaktadır; ancak Yoel, Yeşaya'nın bilgililerle karşıt tuttuğu eğitimsizlere de hitap etmektedir. Yoel, Hezekiel kitabının sekizinci bölümünde güneşe tapınan ve dokuzuncu bölümde ilk yargılanacak olan kadim adamlara konuşmaktadır. Ayrıca, "Bunu işitin, ey yaşlılar, ve kulak verin, ey ülkenin bütün sakinleri," derken Laodikya Yedinci Gün Adventist Kilisesi'nin cemaatin sıradan üyelerine de seslenmektedir.

Sekizinci bölümdeki 25 adam, sırtları kutsal yere dönük halde güneşe tapındıkları Pazar yasası zamanında yer alır. Onlar, Korah, Dathan ve Abiram'la birlikte duran 250 kişinin isyanının bir "ondalığıdır". Bu 25 adam, ilhama göre 1888'de tekrarlanan isyanın bir sembolüdür; bu tekrar, Laodikya Yedinci-gün Adventist Kilisesi'nin liderliğinin 11 Eylül'de başlayıp Pazar yasasına kadar uzanan isyanının önceden örneğini vermiştir. Yeşaya'nın altıncı bölümde bilgeleri içinde öz bulunan bir "ondalık" olarak tanımladığı aynı dönemde, onlar isyanın "ondalığını" temsil ederler.

Yoel, Adventizme sınanma dönemlerinin kapandığını ilan eder; çünkü sınanma zamanlarının kâsesini günahla doldurmuşlardır ve bu doluluk, başlarından ayaklarına kadar bir hastalık olarak temsil edilir; bu da son yağmurun mesajının ağızlarından kesildiğini gösterir. Yeşaya aynı gerçeği yirmi dokuzuncu bölümde tasvir eder.

Durun ve hayrete düşün; bağırın, feryat edin: sarhoşlar, ama şarapla değil; sendeleyip duruyorlar, ama sert içkiyle değil. Çünkü Rab üzerinize derin uyku ruhunu döktü ve gözlerinizi kapadı; peygamberleri ve önderlerinizi, görenleri örttü. Ve bütün görüm, sizin için mühürlü bir kitabın sözleri gibi oldu; insanlar onu okur yazar birine verip, "Yalvarırım, bunu oku," derler; o da, "Okuyamam, çünkü mühürlü," der. Sonra kitap okur yazar olmayana verilir ve, "Yalvarırım, bunu oku," denir; o da, "Ben okuma yazma bilmem," der.

Bu nedenle Rab şöyle dedi: Bu halk ağızıyla bana yaklaşır ve dudaklarıyla beni onurlandırır, ama yüreklerini benden uzaklaştırmışlardır; bana duydukları korku ise insanların buyruğuyla öğretilmiştir. Bu yüzden, işte, bu halkın arasında hayret verici bir iş, evet hayret verici bir iş ve bir harika yapmaya girişeceğim; çünkü bilge adamlarının bilgeliği yok olacak, akıllılarının anlayışı gizlenecek. Vay, öğütlerini Rab'den gizlemek için derinlere dalanlara; işleri karanlıkta olanlara; ve derler ki: "Bizi kim görüyor? Bizi kim biliyor?" Şüphesiz, her şeyi altüst ediyorsunuz çömlekçinin kili gibi sayılacak: çünkü eser, onu yapan için, "Beni o yapmadı" diyebilir mi? ya da biçimlendirilmiş olan, onu biçimlendiren için, "Onun anlayışı yoktu" diyebilir mi? Yeşaya 29:9-16.

Bilgelerin "anlayışı", Tanrı'nın peygamberlik Sözü'nün mührünün açılmasına dayanır. Adventizmin yozlaşmış kurumlarında yetiştirilmiş olanlar peygamberlik kitabını okuyup anlayamaz ve Tanrı'yı anlayışı olmamakla suçlarlar. Peygamberliğin mührü açıldığında onu anlayamazlar; bu yüzden anlayışı olmayanın Tanrı olduğunu ileri sürerler ve böyle yapmakla her

şeyi altüst ederler. Adventizmin okumuşu da okumamışu da, sınama süresi kapanmadan hemen önce mührü açılan peygamberliği anlayamaz; Yoel kitabı “ihtiyarlar”a işitmelerini buyurur, ama onlar işittikleri hâlde işitmeyen, gördükleri hâlde görmeyen bir zümredir.

İsyanlarının tam kalbi, Mesih’i ilk ve son olarak tanıyamamalarında kendini gösterir. Bu, “Bu sizin günlerinizde, hatta babalarınızın günlerinde oldu mu?” sorusunun sorulduğu bölümün bağlamıdır.

Atalarınızın tarihinde, bir halkın Gece Yarısı Çılgılığı ile uyanıp da sonunda akılsız bakireler olduklarını fark ettiği bir zaman oldu mu? “İhtiyarlar”a “uyan” denir; tıpkı 1844’te Exeter kamp toplantısında Millercilere de denildiği gibi. On bakire benzetmesi, Adventist halkının deneyiminin benzetmesidir; Millerci tarihte harfiyen yerine gelmiştir ve son günlerde de harfiyen yerine gelecektir. Laodikyalı Yedinci Gün Adventizmin kendi kilisesinin temel tarihinin son günlerde tekrarlandığını fark edememesi, peygamberlik mesajının kilidini açan anahtar olan peygamberlik ilkesini vurgular. Bu, yalnızca Kutsal Kitap kuralı değil, aynı zamanda sınama süresi kapanmadan hemen önce mührü açılan İsa Mesih’in karakterinin vahyinin özüdür.

Joel şöyle sorar: “Bu sizin günlerinizde mi oldu, yoksa hatta babalarınızın günlerinde mi?” Ya da şöyle de sorulabilir: “Babalarınızın günlerinde, yeni antlaşma halkını eski antlaşma halkından ayıran bir sınama süreci var mıydı?” Vardı ve bu ayırım, meselde yağ olarak temsil edilen peygamberlik mesajı aracılığıyla gerçekleştirildi. “Bu sizin günlerinizde mi oldu, yoksa babalarınızın günlerinde mi?” ifadesi, babalarınızın günlerinde olan şeyin, dört nesil boyunca tırmanan yıkımın ardından gelen bir uyanış olduğunu derhal ortaya koyuyordu; bu, mesajın dört nesil boyunca gönderilmesi emriyle ve tırmanan yıkımı temsil eden dört böcekle sembolize edilmişti. Joel, Gece Yarısı Çılgılığı’nda ruhen gerilemiş ve dinden dönmüş bir kiliseye karşı yargı ilanındır. Kutsal tarihte, Yedinci Gün Adventist Kilisesi’nden daha büyük bir ışığa karşı duran bir kilise olmamıştır. Hakikate karşı bu tür bir isyanın sembolü “Capernaum” ile temsil edilir.

Bir sonraki yazıda devam edeceğiz.

Kapernaum’da, İsa gidip geliş seyahatleri arasında kalırdı ve orası “kendi şehri” olarak anılmaya başladı. Orası Celile Gölü’nün kıyısındaydı ve, bizzat üzerinde olmasa bile, Gennesaret’in güzel ovasının sınırlarına yakındı. *The Desire of Ages*, 252.

Kendilerini Tanrı’nın çocukları olarak ilan edenler arasında ne kadar az sabır gösterilmiştir, ne kadar çok acı söz söylenmiştir, inancımızdan olmayanlara karşı ne çok kınama dile getirilmiştir. Birçoğu, diğer kiliselere mensup olanlara büyük günahkârlar gözüyle bakmıştır; oysa Rab onları böyle görmemektedir. Diğer kiliselerin üyelerine bu şekilde bakanların, Tanrı’nın kudretli eli altında alçalmaya ihtiyaçları vardır. Onların kınadığı kişiler belki de pek az ışığa, az sayıda fırsat ve ayrıcalığa sahip olmuşlardır. Eğer bizim kiliselerimizin birçok üyesinin sahip olduğu ışığa sahip olsalardı, çok daha hızlı ilerleyebilir ve imanlarını dünyaya daha iyi temsil edebilirlerdi. Işıklarıyla övünüp de onun içinde yürümeyenler hakkında Mesih şöyle der: ‘Ama size diyorum ki, yargı gününde Sur ve Sayda için durum sizinkinden daha katlanılabilir olacaktır. Ve sen, Kapernaum [büyük ışığa sahip olan Yedinci Gün Adventistleri], [ayrıcalık bakımından] göklere kadar yükseltilmiş olan, cehenneme indirileceksin; çünkü sende yapılan güçlü işler Sodom’da yapılmış olsaydı, bugüne dek ayakta

kalırdı. Ama sana diyorum ki, yargı gününde Sodom diyarının hali seninkinden daha katlanılabilir olacaktır.' O sırada İsa karşılık verip şöyle dedi: 'Göklerin ve yerin Rabbi, Baba, sana şükrediyorum; çünkü bu şeyleri [kendi değerlendirmelerine göre] bilge ve akıllılardan gizledin ve bunları bebeklere açıkladın.'

"Ve şimdi, Rab diyor ki: Siz bütün bu işleri yaptığınız için, size erkenden kalkıp konuştuğum halde dinlemediniz; sizi çağırdım, ama cevap vermediniz; bu yüzden adımla anılan ve güvendiğiniz bu eve ve size ve atalarınıza verdiğim yere, Şilo'ya yaptığım gibi yapacağım. Ve sizi gözümün önünden atacağım; nasıl ki bütün kardeşlerinizi, hatta Efrayim'in bütün soyunu attıysam."

Rab, aramızda büyük önem taşıyan kurumlar kurmuştur ve bunlar, dünyevi kurumların yönetildiği gibi değil, Tanrı'nın düzenine göre yönetilmelidir. Mahvolmakta olan canlar her türlü yolla kurtulsun diye, yalnızca O'nun yüceliği gözetilerek yönetilmelidir. Ruh'tan gelen tanıklıklar Tanrı'nın halkına ulaştı; yine de birçoğu azarlamalara, uyarılara ve öğütlere kulak asmadı.

'Şunu şimdi işitin, ey akılsız ve anlayışsız halk; gözü olup görmeyen, kulağı olup işitmeyen: Benden korkmaz mısınız? diyor Rab. Huzurumda titremez misiniz? Denize, aşamayacağı ebedî bir yasa ile kumdan sınır koyan Ben değil miyim? Dalgaları coşsa da üstün gelemezler; kükreseler de onu geçemezler. Ama bu halkın yüreği döne ve isyankârdır; döndüler ve uzaklaştılar. Yüreklerinde, "Mevsiminde hem ilk yağmuru hem son yağmuru veren, bize hasadın belirlenmiş haftalarını ayıran Tanrımız Rab'den artık korkalım" demezler. Kötülükleriniz bunları sizden çevirdi, günahlarınız iyiyi sizden alıkoydu. ... Yetimin davasına bakmazlar, yine de refah içindedirler; yoksulun hakkını yargılamazlar. Bütün bunlar için cezalandırmayacak mıyım? diyor Rab; böyle bir ulustan canım oç almayacak mı?'

"Rab şöyle demeye mecbur mu kalacak, 'Bu halk için dua etme; onlar için ne feryat ne de dua yükselt; bana şefaatte bulunma; çünkü seni işitmeyeceğim'? 'Bu yüzden yağmurlar tutuldu ve geç yağmur olmadı. . . . Bundan böyle bana, "Babam, gençliğimin rehberisin" diye seslenmeyecek misin?'" Review and Herald, 1 Ağustos 1893.